

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

มี..... ประกอบหนังสือ

รหัสวิสาหกิจ.....

ดิดต่อของรับบริการได้ที่ฝ่ายโสตฯ

ดัชนีการเก็บเกี่ยว การลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวและ

ยืดอายุการเก็บรักษาแก้วมังกร

Harvesting Index, Reduce Postharvest Loss and

Prolong Storage Life of Dragon Fruit

หัวหน้าโครงการ นางสาวสมศิด ใจตรง

ที่ปรึกษาโครงการ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. นิธิยา รัตนานันท์

ผู้ร่วมโครงการ นางบุณญพัฒนา เทวะพิทักษ์วรกุล

หน่วยงาน

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารแแก้ว

14 ต.ค. 2557

BK 01501478

344621

ประจำปี

28 พ.ย. 2557

สนับสนุนโดยทุนอุดหนุนโครงการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน

ฐานรากปีงบประมาณปี 2553 จากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.)

นี่..... ประกอบหนังสือ
กิตติกรรมประกาศ รหัสวัสดุ.....
 ติดต่อขอรับบริการได้ที่ฝ่ายโสตฯ

ขอขอบพระคุณโครงการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนฐานราก
 เมืองปะมาณปี 2553 จากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัย ทำให้มี
 โอกาสในการศึกษาหาความรู้

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. นิธิยา รัตนานันท์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาจนทำให้
 โครงการวิจัยในครั้งนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ นางบุณญพัฒน์ เทวพิทักษ์วรกุล ที่คอยให้คำปรึกษาและแนะนำ ตลอดจน
 สนับสนุนในเรื่องต่างๆ

ขอขอบพระคุณ เกษตรผู้ปลูกแก้วมังกร อำเภอวังสมบูรณ์ และอ้วนประเทศไทย จังหวัดสระแก้ว ที่
 ให้การสนับสนุนพื้นที่ในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ งานส่งเสริมงานวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้การสนับสนุนในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณเพ้อ คุณแม่ และน้องๆ ที่ให้การสนับสนุนการศึกษาและกำลังใจที่มีให้เสมอ
 มาจนมีวันนี้

นางสาวสมคิด ใจตรง
 ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

ผิวเปลือกของผลแก้วมังกรเริ่มเปลี่ยนเป็นสีชมพูเมื่อมีอายุได้ 26 วันหลังจากบาน แต่มีรสเบรี้ยว เนื้อแข็ง ไม่เหมาะสมสำหรับบริโภค ดังนีการเก็บเกี่ยวของแก้วมังกรทั้งพันธุ์เนื้อสีขาวและเนื้อสีแดง คือ 30-34 วันหลังจากบาน จะมีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้อยู่ในช่วง 14-15 เปอร์เซ็นต์ มีรสชาดหวานอร่อย เนื้อมีสีขาว หวานฉ่ำ และมีเนื้อสัมผัสนิ่มเหมาะสมสำหรับผู้บริโภค วิธีการเก็บเกี่ยวแก้วมังกรใช้มือจับผลแล้วปลิดโคนผลด้านที่ติดกับลำต้นหมุนทวนเข็มนาฬิกา เนื้อยื่นส่วนปลายจะหลุดออกโดยไม่มีรอยแยก หรือใช้กรรไกรตัดผลแก้วมังกรมีลักษณะพิเศษคือปลายปากกรรไกรจะมีลักษณะเล็กเรียวแหลม เพื่อสะดวกในการตัดแยกผลออกจากต้น ทำให้badแล็บนรอยตัดเรียบร้อย ผลไม่มีก้าน การทำให้เย็นก่อนเก็บรักษา แก้วมังกรโดยวิธีแช่ในน้ำเย็นอุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที ช่วยให้ผลแก้วมังกรยังมีความสดได้นานขึ้น การใช้บรรจุภัณฑ์แบบถุงฟอยหุ้มด้วยพลาสติกพีวีซี หรือถุงพลาสติกพอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นต่ำจะช่วยยืดอายุการเก็บรักษาโดยสามารถรักษาความสดและลดการสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรระหว่างการเก็บรักษา

คำสำคัญ: ดังนีการเก็บเกี่ยว, อายุการเก็บรักษา, ผลแก้วมังกร

Abstract

The dragon fruit change its peel color from green to red about 26 days after flowering, but they contained lower concentrations of soluble sugars and high acidity and had an inferior taste. The peel turns fully red in the next 4-5 days after first color change. Harvest Index of Dragon fruit both *Hylocereus undatus* (white dragon fruit) and *Hylocereus polyrhizus* (red dragon fruit) can be harvested from 30 to 34 days after flowering was recommended. At this stage, total soluble solids (TSS) increase to about 14-15%, optimum flesh firmness, juicy, and good eating quality. Dragon fruit quality and postharvest shelf life is also improved with hydro-cooling with water temperature 5 ± 1 degree Celsius and immersion for 15 minutes. Dragon fruit stored at room temperature became shrivel with 2-3 days, which were conducted to investigate influence of edible coatings and modified atmosphere packaging (MAP) using plastic film such as polypropylene (PP), Low density polyethylene (LDPE bags) and foam Tray wrap with PVC films on postharvest qualities of dragon fruit. The research finding suggests that Tray wrap with PVC or LDPE bags can prolong storage life, maintain freshness and reduced weight loss of dragon fruit during storage period.

Key Words: Harvest index, Prolong storage life, Dragon fruit

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	2
วัตถุประสงค์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย	4
บทที่ 3 ผลและอภิปรายผลการวิจัย	7
บทที่ 4 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	34
บรรณานุกรม	35

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. การพัฒนาสีผิวเปลี่ยนผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว	21
2. การพัฒนาสีผิวเปลี่ยนผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง	22
3. แสดงลักษณะทางกายภาพของเนื้อผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว	23
4. แสดงลักษณะทางกายภาพของเนื้อผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง	24
5. ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (Total soluble solid, TSS) และปริมาณกรดทั้งหมดที่ ไทเทรตได้ Total titratable acidity, TA)	25
6. การสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดงเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (28 ± 2 องศาเซลเซียส)	29
7. การสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดงเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส	29
8. การสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (28 ± 2 องศาเซลเซียส)	30
9. การสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส	31

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. CIE 1976 L* a* b* Color Space	6
2. แผนที่จังหวัดสระบุรี โดยแสดงพื้นที่ที่ทำงานวิจัยคือเขตอำเภอวังสมบูรณ์	7
3. ลักษณะของเสาและการขันค้างของแก้วมังกร	9
4. แสดงแปลงปลูกและการติดผลของแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว (ก) และเนื้อสีแดง (ข)	10
5. แสดงลักษณะดอกแก้วมังกร พันธุ์เนื้อสีขาว (ก) และ พันธุ์เนื้อสีแดง (ข)	11
6. แสดงลักษณะผลแก้วมังกร พันธุ์เนื้อสีขาว (ก) และ พันธุ์เนื้อสีแดง (ข)	11
7. แสดงรูปร่างผล และลักษณะของกลีบเลี้ยงที่ล้อมรอบผลแก้วมังกร พันธุ์เนื้อสีขาว (ก1 และ ก2) และเนื้อสีแดง (ข1 และ ข2)	12
8. การติดเครื่องหมายเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการนับจำนวนหลังดอกบานของผลแก้วมังกร	13
9. แสดงวิธีการเก็บเกี่ยวแก้วมังกร และลักษณะของกรรไกรตัดผลแก้วมังกรซึ่งมีลักษณะปลายเรียวแหลม	14
10. ลักษณะการติดผลของแก้วมังกร	16
11. การพัฒนาสีเปลือกของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว (ก) 26, (ข) 28, (ค) 30, (ง) 32, (จ) 34, (ฉ) 36, (ช) 38 และ (ช) 40 วัน หลังดอกบาน	17
12. การพัฒนาสีเปลือกของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง (ก) 26, (ข) 28, (ค) 30, (ง) 32, (จ) 34, (ฉ) 36, (ช) 38 และ (ช) 40 วัน หลังดอกบาน	18
13. การพัฒนาสีเนื้อของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว (ก) 26, (ข) 28, (ค) 30, (ง) 32, (จ) 34, (ฉ) 36, (ช) 38 และ (ช) 40 วัน หลังดอกบาน	19
14. การพัฒนาสีเนื้อของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง (ก) 26, (ข) 28, (ค) 30, (ง) 32, (จ) 34, (ฉ) 36, (ช) 38 และ (ช) 40 วัน หลังดอกบาน	20
15. แสดงแนวโน้มการลดลงของอุณหภูมิแกนกลางผลแก้วมังกร เมื่อչั่วโมงในน้ำเย็นอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส	26
16. แสดงการเปลี่ยนสีของเปลือกผลแก้วมังกรที่จุ่มน้ำเย็น	27
17. ความแปรผันเนื้อของแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (28 ± 2 องศาเซลเซียส)	32
18. ปริมาณของเชิงที่ละลายได้ของแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวที่เก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส	33

บทที่ 1 บทนำ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลิตผลทางพืชสวนเป็นผลิตผลที่ค่อนข้างจะบอบบาง เน่าเสียหายได้ง่ายเมื่อเทียบกับผลิตผลทางพืชไร่ ผลิตผลที่เก็บเกี่ยวน้ำแล้วยังมีชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา ดังนั้นผลิตผลเหล่านี้จะต้องสูญเสียเมื่อเดินทางเป็นไปไม่ได้ เพราะจะมีทั้งปัจจัยภายนอกของผลิตผลเอง (ได้แก่ การหายใจ การผลิตเอนไซม์ การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบเคมี เป็นต้น) และปัจจัยจากภายนอก (ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น องค์ประกอบของบรรจุภัณฑ์ โรค และแมลง เป็นต้น) ที่จะส่งเสริมให้ผลิตผลนั้นๆ เสื่อมสภาพลงได้ แนวทางในการปฏิบัติเพื่อลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวอย่างกว้างๆ คือ ต้องพยายามลดอัตราการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับผลิตผล โดยการควบคุมปัจจัยภายนอกทุกๆ อย่างเท่าที่จะทำได้ ที่สำคัญ ได้แก่ อุณหภูมิ และความชื้นในการเก็บรักษา ส่วนวิธีการอื่นๆ เช่น การบรรจุหีบห่อ การเคลือบผิว การปรับแต่งสภาพบรรจุภัณฑ์ การใช้สารเคมีป้องกัน โรค ฯลฯ เป็นวิธีการเสริมที่ควรปฏิบัติเพื่อช่วยยืดอายุการเก็บรักษา (จริงแท้, 2549)

แหล่งที่มาของความร้อนในผักและผลไม้ที่สำคัญ คือ ความร้อนที่ติดมาจากการแปลงปลูก เรียกว่า field heat ผักและผลไม้ที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบประมาณ 70-90% ทำให้ผลิตผลมีความจุความร้อนสูง ความร้อนในส่วนนี้เป็นความร้อนส่วนใหญ่ของความร้อนทั้งหมดที่จะต้องกำจัดออกไปจากผลิตผล ถ้าไม่เอาออกไปจะทำให้ผัก และผลไม้มีอุณหภูมิสูงอยู่ ส่งผลให้มีการหายใจสูงอยู่นาน และส่งเสริมให้ผลิตผลเสื่อมสภาพเร็วขึ้น อุณหภูมิเป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพและอายุการเก็บรักษาของผักและผลไม้ อุณหภูมิสูงผัก และผลไม้จะมีการเปลี่ยนแปลง และเสื่อมคุณภาพไปอย่างรวดเร็ว อายุในการวางขาย หรือใช้ในการบริโภคสั้นลง การลดอุณหภูมิ และการเก็บรักษาให้ผัก และผลไม้มีอุณหภูมิต่ำอยู่เสมอจึงเป็นสิ่งจำเป็น (จริงแท้, 2549; ตนัย, 2540) วิธีการต่างๆ ในการทำให้เย็น ได้แก่ การใช้อากาศเป็นตัวกลาง (air cooling) ใช้น้ำเป็นตัวกลาง (hydro cooling) การทำให้เย็นโดยใช้น้ำแข็ง (ice cooling) โดยอาศัยการระเหยของน้ำ (evaporative cooling) ใช้สูญญากาศ (vacuum cooling) เป็นต้น (Kader, 2002)

การสูญเสียน้ำของผลิตผล สามารถลดลงได้โดยการทำให้ผลิตผล หรือบรรจุผลิตผลไว้ในภาชนะบรรจุที่เหมาะสม และการบรรจุหีบห่อควรทำให้ถูกวิธีจะช่วยลดการสูญเสียน้ำได้ การบรรจุหีบห่อที่มีแผ่นพลาสติกโพลีเอทธิลีนหุ้มอยู่ด้านในของภาชนะบรรจุ จะช่วยลดอัตราการสูญเสียน้ำได้มาก และการแยกหีบแต่ละหน่วยของผลิตผลก็ช่วยลดการสูญเสียน้ำได้มากด้วย (ตนัย, 2540) ดังนั้นการบรรจุหีบ

ห่อนอกจากช่วยป้องกันการสูญเสียน้ำของผลิตผลแล้ว ยังสามารถช่วยป้องกันผลิตผลจากการตกกระแทบ การขยับย้าย ชุดขีด และเกิดการชำรุดเสียหายระหว่างการขนส่ง และเก็บรักษา ทั้งยังช่วยรักษาคุณค่าทางโภชนาการของผลิตผลให้อยู่ได้นานขึ้น (Kader, 2002)

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แก้วมังกร (Dragon fruit) เป็นพืชเศรษฐกิจที่ให้ผลผลิตที่คุ้มค่ากับการลงทุน แก้วมังกรมีราคาค่อนข้างสูง เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ จึงเหมาะสมเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของเกษตรกรไทยในการปลูกเพื่อเสริมรายได้และเพื่อการค้าแก้วมังกร จัดเป็นพืชที่อยู่ในวงศ์ Cactaceae สกุล *Hylocereus* เป็นระบบของเพชรประเภทเลือยที่มีผลบริโภคได้ ผลแก้วมังกรจัดอยู่ในกลุ่ม non-climacteric fruit ดังนั้นควรเก็บเกี่ยวเมื่อผลแก้วมังกรสุก และมีคุณภาพดีเหมาะสมสำหรับบริโภค (Mizrahi et al., 1997) แก้วมังกรที่นิยมปลูกเป็นการค้าในประเทศไทย ในปัจจุบัน มี 2 ชนิด (species) คือ ชนิดเนื้อสีขาวเปลือกสีแดง (*Hylocereus undatus*) และชนิดเนื้อสีแดงเปลือกสีแดง (*Hylocereus polyrhizus*) ปัญหาผลิตแก้วมังกร ได้แก่ วิธีการเก็บเกี่ยวที่ยุ่งยาก ผลถูกกดทับมากเกินไป หรือกระทบก่อให้เกิดการชำรุดรอยชำหนีจากการชุดขีด นอกจากนั้นผลแก้วมังกรมักมีขนาดผลไม่สม่ำเสมอ ผลปริแตกสีขาวไม่สม่ำเสมอ หากเก็บเกี่ยวเร็วเกินไปจะทำให้มีรสเปรี้ยว หลังการเก็บเกี่ยวช้าเกินไปเปลือกจะเริ่มปริแตกเป็นทาง เนื้อภายในค่อนข้างใสและเหลว ทำให้มีอายุการวางจำหน่ายสั้น (สรพงษ์, 2545) มีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาอายุการเก็บเกี่ยวของแก้วมังกร พบร่วมกันว่าสามารถเก็บเกี่ยวผลแก้วมังกรได้ตั้งแต่ อายุ 30-35 วันหลังจากบาน หรือหลังจากผลเปลี่ยนสีแล้ว 4-7 วัน แต่ไม่ควรเกิน 7 วัน เพราะผลจะแก่เกินไป (งอม) อีกทั้งวิธีการเก็บเกี่ยวผลแก้วมังกรค่อนข้างยุ่งยาก เพราะขั้นตอนของผลแก้วมังกรผังอยู่ในกิ่ง ทำให้ผลแนบชิดกับกิ่ง จึงมักเกิดบาดแผลบริเวณผลขณะเก็บเกี่ยว ทำให้เกิดการเสียหายอย่างรวดเร็ว และเกิดโรคหลังเก็บเกี่ยว ส่งผลให้อายุการวางจำหน่ายสั้นลง (สรพงษ์, 2545; อุ่รวรรณ และเรวัติ, 2551; Chuachoochat and Babpraserth, 2005) ดังนั้นการศึกษาหาดัชนีการเก็บเกี่ยว และวิธีการเก็บเกี่ยว และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมสำหรับแก้วมังกร จะเป็นข้อมูลที่สำคัญที่สามารถช่วยลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ช่วยยืดอายุการวางจำหน่าย และเพิ่มมูลค่าการผลิตแก้วมังกรให้กับเกษตรกรได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาดัชนีการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมสำหรับแก้วมังกร
2. เพื่อหารวิธีการเก็บเกี่ยว การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม และช่วยลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวของแก้วมังกรเพื่อการค้าได้
3. เพื่อหารวิธีการยืดอายุการเก็บรักษา และวางแผนนำของแก้วมังกรให้นานขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบดัชนีการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมสำหรับแก้วมังกร เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรในเรื่องความสม่ำเสมอ และคุณภาพที่ดีของผลผลิต
2. ทราบวิธีการเก็บเกี่ยว การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม ช่วยลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวได้
3. ทราบวิธีการต่างๆ ที่สามารถช่วยยืดอายุการเก็บรักษา และวางแผนนำของแก้วมังกรให้นานขึ้นได้
4. ถ่ายทอดองค์ความรู้จากการวิจัยให้แก่เกษตรกรแบบง่าย ไม่ซับซ้อนซึ่งเกษตรกรสามารถปฏิบัติตามได้

บทที่ 2 วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้แบ่งการทดลองออกเป็น 2 การทดลอง โดยการทดลองที่ 1 ทำการทดลองในปี 2553 - 2554 โดยทำการทดลองในแปลงปลูกแก้วมังกร ของเกษตรกร ในอำเภอวังสมบูรณ์และอำเภออรัญประเทศ เพื่อหาดัชนีการเก็บเกี่ยวของแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว และเนื้อสีแดง ส่วนการทดลองที่ 2 ทำการทดลองในปี 2554- 2555 เมื่อได้รับการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม ได้คัดเลือกระยะการเก็บเกี่ยวนั้น มาทำการทดลองหารวิธีการยืดอายุการเก็บรักษาแก้วมังกร

การทดลองที่ 1 หาดัชนีการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมสำหรับแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวและเนื้อสีแดง

ทำการทดลองในแปลงเกษตรกร โดยคัดเลือกต้นแก้วมังกรอายุประมาณ 3 ปี ที่สวนเกษตรกรในเขตจังหวัดสระแก้ว พันธุ์เนื้อสีขาว และพันธุ์เนื้อสีแดง มีการเจริญเติบโตและได้รับการปฏิบัติดูแลรักษาเหมือนกัน ติดป้ายวันที่ถูกบานพร้อมกัน เก็บเกี่ยวผลแก้วมังกรเมื่อผลมีอายุได้ 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38 และ 40 วัน หลังถูกบาน นำผลแก้วมังกรเข้าในที่ร่มทันทีหลังเก็บเกี่ยว จากนั้นนำมาวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ และทางเคมี

การบันทึกข้อมูล

1. วัดคุณภาพทางกายภาพของผลแก้วมังกร คือ ชั้นหนานกผล วันเส้นผ่านศูนย์กลางผล ความยาวผล ความแน่นเนื้อ ด้วยเครื่อง Fruit hardness tester แสดงค่าเป็น นิวตัน/ตารางเซนติเมตร วัดสีผิวเปลือก และสีเนื้อของผลแก้วมังกรโดยใช้เครื่องวัดสี Minolta colorimeter CR-400 ซึ่งใช้ระบบสี CIELAB (รูปที่ 1) รายงานผลที่วัดได้เป็นค่า Lightness (L^*), a^* , b^* Chroma (C^*) และ Hue angle (H^*) (McGuire, 1992)

2. วิเคราะห์ส่วนประกอบทางเคมีของผลแก้วมังกรที่เก็บเกี่ยวในแต่ละระยะความแก่ คือวัดปริมาณของเย็นที่ละลายนำไปได้ (total soluble solid, TSS) ด้วยเครื่อง Hand refractometer และแสดงค่าเป็นper อาร์เชนต์ ปริมาณกรดทั้งหมดที่ไทเทրตได้ (total titratable acidity, TA) โดยการไทเทรตเนื้อแก้วมังกรปั่นละอียด สารละลายนาโนโซเดียมไฮดรอกไซด์ NaOH ความเข้มข้น 0.1N จนถึงจุดติ่ง pH 8.2 และแสดงค่าเป็นper อาร์เชนต์ ของกรดซีตริก

การทดลองที่ 2 ทดลองวิธีการต่าง ๆ ในลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว และวิธีการยืดอายุการเก็บรักษาแก้วัสดุที่คัดเลือกระยะเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมแล้ว จากการทดลองที่ 1 มาทดลองหาวิธีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และยืดอายุการเก็บรักษา

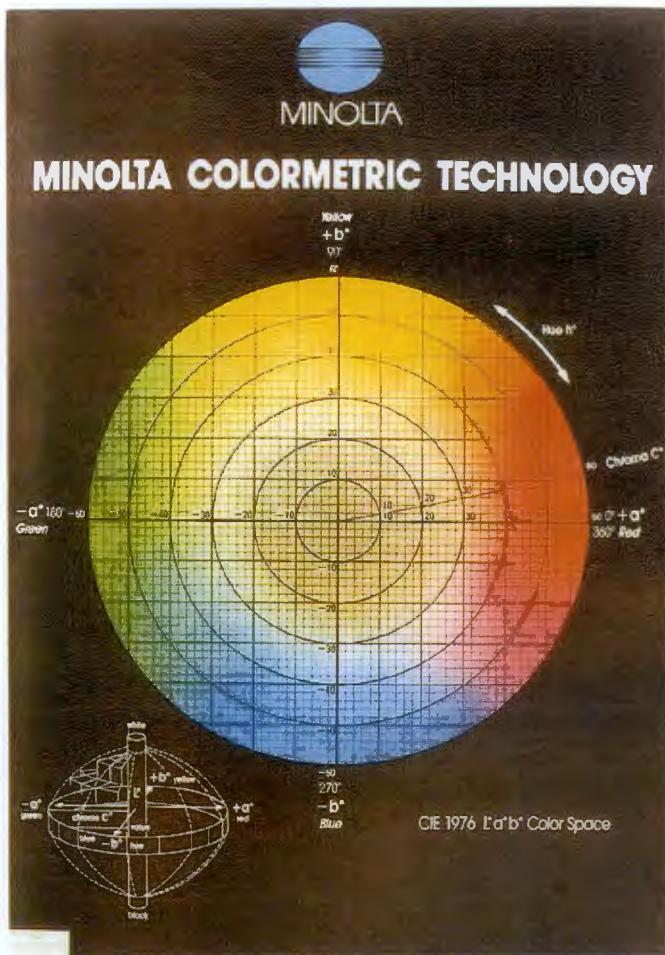
1. Pre-cooling โดยวิธี Hydro cooling ด้วยการนำผลแก้วัสดุมาจุ่มในน้ำเย็นที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5, 10, 15 และ 20 นาที จากนั้นผึ่งให้แห้ง และบรรจุผลแก้วัสดุในกล่องกระดาษก่อนนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส
2. ล้างผลแก้วัสดุด้วยน้ำยาสูตรต่าง ๆ ผึ่งให้แห้งที่อุณหภูมิห้อง และบรรจุผลแก้วัสดุในกล่องกระดาษก่อนนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส
3. ทดลองเคลือบผิวผลแก้วัสดุด้วยสารเคลือบผิวที่บริโภคได้ชนิดต่าง ๆ และบรรจุผลแก้วัสดุในกล่องกระดาษก่อนนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส
4. ทดลองใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ ในการเก็บรักษาผลแก้วัสดุได้แก่ ถุงพลาสติกพอลิ-ไพริลีนเจาะรู ถุงพลาสติกพอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นต่าเจาะรู และบรรจุในถุงฟอยล์ฟิล์มพีวีซี แล้วนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

การบันทึกข้อมูล

1. วัดคุณภาพทางกายภาพ คือ ชั้นน้ำหนัก วัดสี และวัดความแน่นเนื้อ
2. วิเคราะห์ส่วนประกอบทางเคมี เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) และใช้ค่า Least Significant Different (LSD) ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง

รูปที่ 1 CIE 1976 L* a* b* Color Space

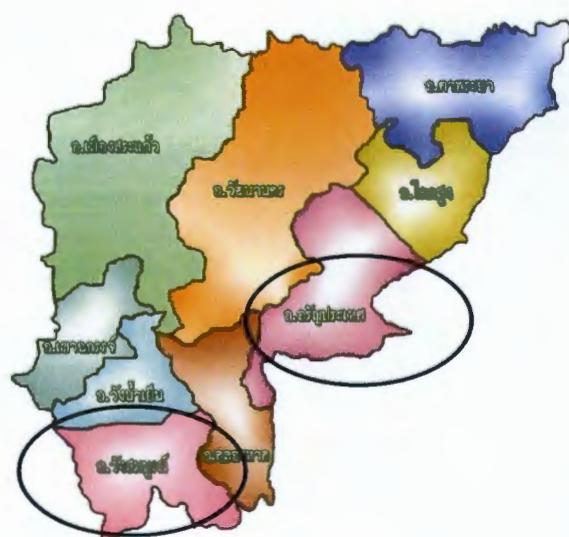
ที่มา: Konica Minolta Sensing, Inc. (1998)

บทที่ 3 ผลและอภิปรายผลการวิจัย

การทดลองที่ 1 หาดัชนีการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมสำหรับแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวและเนื้อสีแดง

ข้อมูลทั่วไปของแปลงเกษตรผู้แก้วมังกรที่ใช้ทำการวิจัย

สวนแก้วมังกรที่ใช้ในการทำการวิจัยตั้งอยู่ที่อำเภอวังสมบูรณ์ และอำเภอรัญประเทศ จังหวัด
สระแก้ว (รูปที่ 2)

รูปที่ 2 แผนที่จังหวัดสระแก้ว โดยแสดงพื้นที่ทำงานวิจัยคือเขตอำเภอวังสมบูรณ์

ลักษณะทั่วไปของแก้วมังกรทั้งพันธุ์เนื้อสีขาวและเนื้อสีแดง

แก้วมังกรเป็นพืชประเภทไม้เลื้อย ovarian การเจริญเติบโตจำเป็นต้องอาศัยการเกาะเส้าหลัก
เลื้อยขึ้นคลังให้พันพื้นดิน สวนแก้วมังกรที่ใช้ทำการวิจัยผู้ปลูกใช้เสาหลักเป็นเสาปูน ขนาดความยาว 2
เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 8 นิ้ว และใช้ยางนอกรถจักรยานเป็นที่ยึดเกาะ โดยทำโครงเหล็กเป็นรูปวงกลม
แล้วนำยางรถจักรยานเก่ามาล้อมรอบ นำมาเย็บกับท่อปูนด้วยเหล็กเส้น ปลูกเป็นแพ ระยะปลูก 3 x 3
เมตร (รูปที่ 3)

ดอกเป็นรูปกรวยขนาดใหญ่ ดอกดูมีความยาวประมาณ 30 เซนติเมตรขึ้นไป ดอกบานเด็มที่มีลักษณะคล้ายแตร กลีบดอกสีขาวหรือขาวอมเหลือง นานาเวลากลางคืน กลีบเลี้ยงสีเขียวอ่อน (พันธุ์เนื้อสีขาว) และสีชมพูอ่อนถึงสีแดง (พันธุ์เนื้อสีแดง) หุ้มอยู่โดยรอบกลีบดอก ประกอบด้วยเกสรดัวผู้ สีเหลืองอ่อนมากมาย เกสรดัวเมียมีลักษณะกลม สีเขียวอ่อนปลายเป็นแฉกแยกจากกัน (รูปที่ 5)

ผลมีลักษณะยาวรี (พันธุ์เนื้อสีขาว) หรือกลม (พันธุ์เนื้อสีแดง) (รูปที่ 6) เมื่อผลสมogen ผลจะมีการพัฒนาขยายขนาดใหญ่ขึ้นอย่างรวดเร็วสัปดาห์ต่อสัปดาห์ มีกลีบเลี้ยงล้อมรอบ (รูปที่ 7) เปเลี่ยนเป็นสีเขียวอ่อนชมพูเป็นสีชมพูทึ่งผล ผลแก่เมื่อสีแดงอมชมพู เมื่อแก่จัดจะเปลี่ยนเป็นสีแดงอมม่วง ส่วนลักษณะการดิดผล และพัฒนาของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวมีความสม่ำเสมอ โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยของผลระหว่าง 450-600 กรัมต่อผล ส่วนพันธุ์เนื้อสีแดงไม่สม่ำเสมอ มีน้ำหนักเฉลี่ยของผลระหว่าง 150-450 กรัมต่อผล

การศึกษาดัชนีการเก็บเกี่ยวผลแก้วมังกรเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก เนื่องจากแก้วมังกรเป็นผลไม้จำพวก Non-climacteric คือ เป็นผลมัมที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางเคมี หลังจากเก็บผลออกจากดินแล้ว หรือผลจะไม่เกิดกระบวนการของการสุกต่อไปหลังจากเก็บเกี่ยวออกจากดินแล้ว ดังนั้นมีการเก็บผลที่ยังไม่สุกแก่ออกจากดินแก้วมังกรจะคงรสชาติเดิม ไม่สามารถนำไปบ่มให้สุกมากกว่าเดิมได้ ดังนั้นดัชนีการเก็บเกี่ยวแก้วมังกรที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพทางด้านกายภาพและทางเคมีของผลแก้วมังกร ซึ่งส่งผลต่อรสชาติและคุณค่าทางโภชนาการต่อผู้บริโภคด้วย การวิจัยในครั้นี้ใช้การนับจำนวนวันหลังจากบานเป็นดัชนีการเก็บเกี่ยวผลแก้วมังกร โดยการดิดเครื่องหมายเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการนับจำนวนวันหลังจากบานโดยใช้สีที่แตกต่างกันในแต่ช่วงอายุวัน ดังนี้ 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38 และ 40 วัน หลังจากบาน ตามลำดับ (รูปที่ 8)

รูปที่ 3 ลักษณะของเส้าและการขึ้นค้างของแก้วมังกร

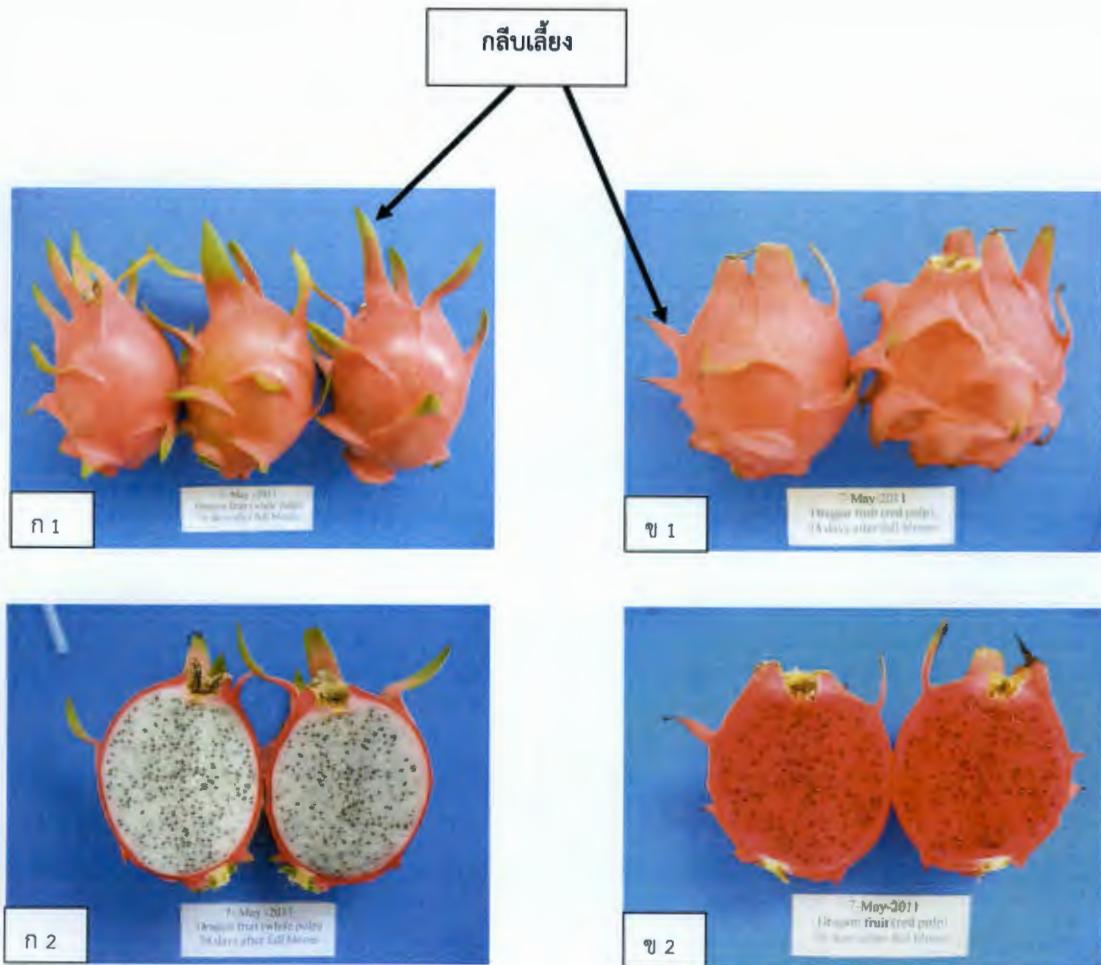
รูปที่ 4 แสดงแปลงปลูกและการติดผลของแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว (ก) และเนื้อสีแดง (ข)

รูปที่ 5 แสดงลักษณะดอกแก้วมังกร พันธุ์เนื้อสีขาว (ก) และ พันธุ์เนื้อสีแดง (ข)

รูปที่ 6 แสดงลักษณะผลแก้วมังกร พันธุ์เนื้อสีขาว (ก) และ พันธุ์เนื้อสีแดง (ข)

รูปที่ 7 แสดงรูปร่างผล และลักษณะของกลีบเลี้ยงที่ล้อมรอบผลแก้วมังกร พันธุ์เนื้อสีขาว (ก1 และ ก2) และเนื้อสีแดง (ข1 และ ข2)

รูปที่ 8 การดัดเครื่องหมายเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการนับจำนวนวันเหลืองอกบานของผลแก้วมังกร

วิธีการเก็บเกี่ยว

ใช้มือจับผลแล้วปลิดโคนผลด้านที่ติดกับลำต้นหมุนทวนเข็มนาฬิกา เนื้อเยื่อส่วนปลายจะหลุดออกโดยไม่มีรอยแยก หรือใช้กรรไกรตัดผลแก้วมังกร ซึ่งเป็นกรรไกรที่ออกแบบเป็นพิเศษมีลักษณะคล้ายปากกรรไกรจะมีลักษณะเล็กเรียวแหลม เพื่อสะดวกในการตัดแยกผลออกจากต้นทำให้น้ำดีแพร่บนรอยตัดเรียบร้อย ผลไม่นิ่กขาด และยังเก็บเกี่ยวผลได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (รูปที่ 9)

รูปที่ 9 แสดงวิธีการเก็บเกี่ยวแก้วมังกร และลักษณะของการตัดผลแก้วมังกรซึ่งมีลักษณะ
ปลายเรียวแหลม

ดัชนีการเก็บเกี่ยวของแก้วมังกร

โดยใช้วิธีการจำนวนวันหลังดอกบานเป็นดัชนีการเก็บเกี่ยวผลแก้วมังกร ดังนี้ 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38 และ 40 วัน หลังดอกบาน

แก้วมังกรหลังผสมก่อสร้างจะปรากฏผลสีเขียวขนาดเล็กบริเวณโคนดอกด้านล่าง ของหัวสองพันธุ์มีลักษณะการติดผลคล้ายกัน (รูปที่ 10) ผลจะมีการพัฒนาขยายขนาดใหญ่ขึ้น มีกลีบเปลี่ยงล้อมรอบ สีเปลี่ยนของผลจะมีการเปลี่ยนเป็นสีเขียวอมชมพู (26วันหลังดอกบาน) เป็นสีชมพูทึบๆ ผล (28วันหลังดอกบาน) เปลี่ยนเป็นสีแดง เมื่อมีระยะเวลาหลังดอกบานเป็น 26, 28 และ 30 วัน และเมื่อแก่จัดจะเปลี่ยนเป็นสีแดงอมม่วง (38 และ 40 วันหลังดอกบาน) ตามลำดับ ซึ่งรูปแบบการพัฒนาสีผิวเปลือกผลแก้วมังกรมีลักษณะคล้ายกันทั้งในพันธุ์เนื้อสีขาว (รูปที่ 11) และเนื้อสีแดง (รูป 12)

ลักษณะการพัฒนาของสีเนื้อแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว อายุตั้งแต่ 26 – 28 วันหลังดอกบาน เนื้อผลมีสีขาว จะมีลักษณะเนื้อแข็งและแน่น เมื่อมีอายุ 30-34 วันหลังดอกบาน เนื้อผลจะมีลักษณะนิ่ม เหมาะสำหรับบริโภค และอายุ 36-40 วันหลังดอกบาน เนื้อผลจะมีลักษณะนิ่ม สีขาวใส เนื่องจากอยู่ในระยะแก่จัดเกินไป (รูปที่ 13) ส่วนในแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง เนื้อลักษณะแน่นเข่นเดียวกับพันธุ์เนื้อสีขาว เมื่อมีอายุ 26 และ 28 วันหลังดอกบาน สีเนื้อเริ่มพัฒนาเป็นสีชมพู และเปลี่ยนเป็นสีชมพูทึบๆ ผล แต่ลักษณะเนื้อแข็งและแน่น ตามลำดับ อายุระหว่าง 30-34 วันหลังดอกบานเนื้อผลเป็นสีชมพูปนแดงสด เนื้อเริ่มนิ่มเหมาะสมสำหรับบริโภค อายุตั้งแต่ 38-40 วันหลังดอกบาน เนื้อผลเริ่มเป็นสีแดงเข้มจัดและเริ่มมีจุดจ้ำนำ้ริเวณเนื้อติดเปลือก เนื้อนิ่ม แสดงถึงการที่แก้วมังกรแก่จัดเกินไป (รูปที่ 14)

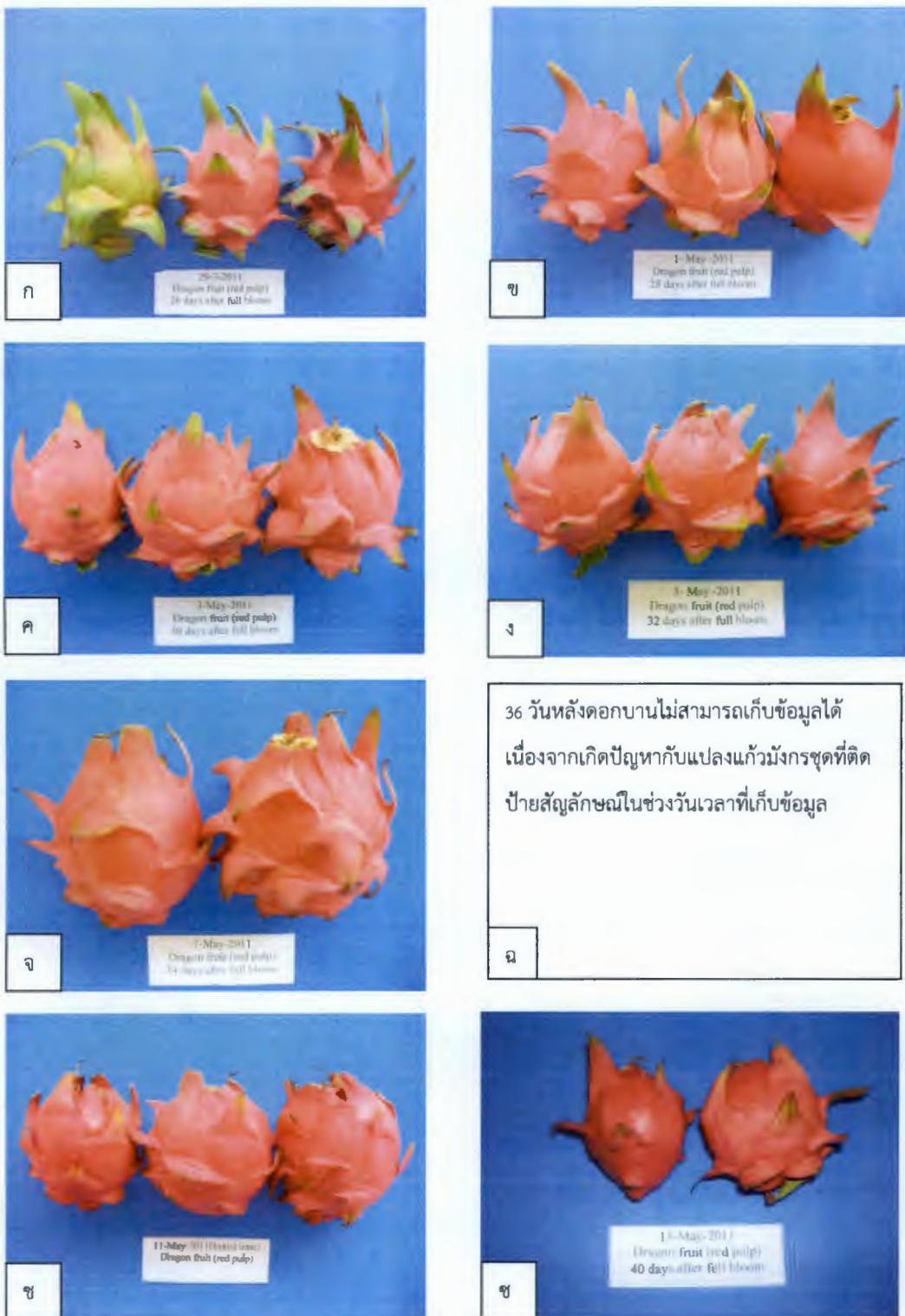
รูปที่ 10 ลักษณะการติดผลของแก้มังกร

36 วันหลังดอกบานไม่สามารถเก็บข้อมูลได้
เนื่องจากเกิดปัญหาภัยปลวงแก้วมังกรชุดที่ติด
ป้ายสัญลักษณ์ในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล

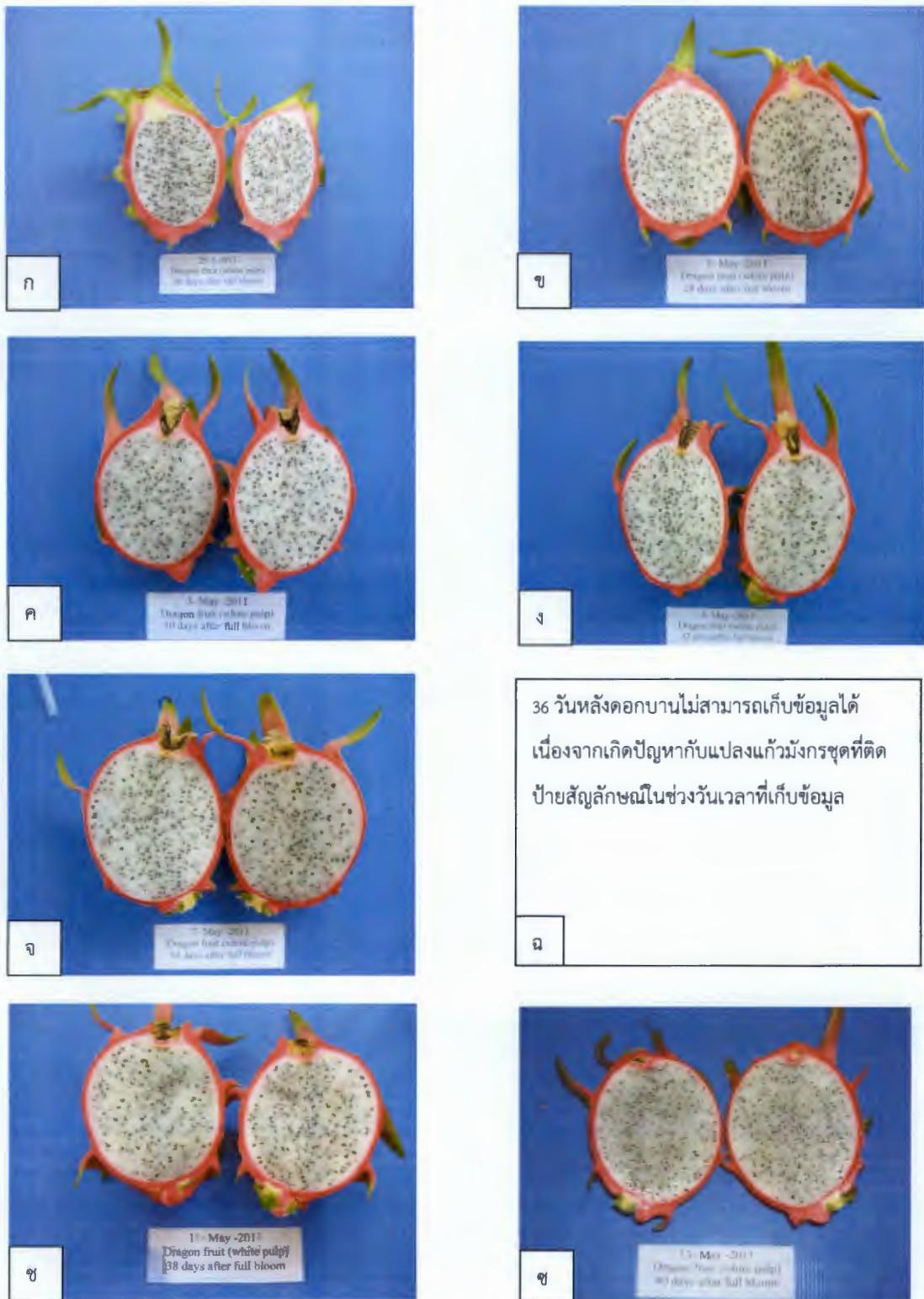

รูปที่ 11 การพัฒนาสีเปลี่ยนของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว (ก) 26, (ข) 28, (ค) 30, (ง) 32, (จ) 34, (ฉ) 36, (ช) 38 และ (ฉ) 40 วัน หลังดอกบาน

36 วันหลังดอกบานไม่สามารถเก็บข้อมูลได้
เนื่องจากเกิดปัญหากับแปลงแก้วมังกรชุดที่ติด
ป้ายสัญลักษณ์ในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล

รูปที่ 12 การพัฒนาสีเปลี่ยนของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง (ก) 26, (ข) 28, (ค) 30, (ง) 32, (จ) 34, (ฉ)
36, (ช) 38 และ (ซ) 40 วัน หลังดอกบาน

36 วันหลังดอกบานไม่สามารถเก็บข้อมูลได้
เนื่องจากเกิดปัญหาภัยปล婊ลงแก้วมังกรชุดที่ติด
ป้ายสัญลักษณ์ในช่วงวันเวลาที่เก็บข้อมูล

รูปที่ 13 การพัฒนาสีเนื้อของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว (ก) 26, (ข) 28, (ค) 30, (ง) 32, (จ) 34, (ฉ)
36, (ช) 38 และ (ช) 40 วัน หลังดอกบาน

36 วันหลังดอกบานไม่สามารถเก็บข้อมูลได้เนื่องจากเกิดปัญหาภัยแปลงແກ້ມັງກຽດທີ່ຕິດປ້າຍສູງລັກຊົນໃນช่วงວັນເວລາທີ່ເກີບຂໍ້ມູນດີ

รูปที่ 14 การพัฒนาสีเนื้อของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง (ก) 26, (ข) 28, (ค) 30, (ຈ) 32, (ຈ) 34, (ຊ) 36, (ໜ) 38 และ (ໝ) 40 วัน หลังดอกบาน

วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพ

การพัฒนาสีผิวเปลี่ยนแก้วมังกร

การพัฒนาสีผิวเปลี่ยนของผลแก้วมังกรพันธุ์ทั้งสองพันธุ์มีรูปแบบคล้ายคลึงกัน โดยจะมีสีเข้มข้นตามระดับความแก่ของผล ในวันที่ 26 หลังจากบานสีเปลี่ยนเป็นสีชมพู พิจารณาได้จากค่าความเป็นสีแดง (redness; a*) ซึ่งมีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ เมื่อผลมีอายุตั้งแต่ 28 วันหลังจากบานเปลี่ยนจะพัฒนาเป็นสีแดงทั้งผล และมีความเข้มของสีเพิ่มมากขึ้น ตามระดับความแก่ของผลที่มากขึ้น ซึ่งพิจารณาจากค่าความสว่างที่ลดลง (lightness; L*) (ตารางที่ 1 และ 2)

ตารางที่ 1 การพัฒนาสีผิวเปลี่ยนผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว

จำนวนวัน หลังจากบาน (วัน)	Lightness (L*)	Redness (a*)	Yellowness (b*)
26	50.84±4.23 ^a	7.67±9.09 ^b	22.43±4.66 ^a
28	44.37±0.06 ^b	30.63±2.41 ^a	14.09±1.47 ^b
30	43.88±1.49 ^b	32.75±1.83 ^a	11.05±1.02 ^{bc}
32	43.86±1.25 ^b	35.07±0.76 ^a	10.02±0.69 ^c
34	43.84±1.13 ^b	33.44±3.39 ^a	10.88±1.16 ^{bc}
38	44.16±0.20 ^b	30.59±0.81 ^a	10.25±1.58 ^c
40	41.41±1.88 ^b	32.21±3.81 ^a	9.40±1.29 ^c

± Standard deviation

The value in columns with different superscript letter are significant different ($p<0.05$)

หมายเหตุ: 36 วันหลังจากบานไม่สามารถเก็บข้อมูลได้เนื่องจากเกิดปัญหาภัยเปล่งแก้วมังกรชุดที่ติดป้ายสัญลักษณ์ในช่วงวันเวลาที่เก็บข้อมูล

ตารางที่ 2 การพัฒนาสีผิวเปลือกผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง

จำนวนวัน หลังจากบาน (วัน)	Lightness (L*)	Redness (a*)	Yellowness (b*)
26	41.55±6.41 ^{bc}	22.22±21.29 ^b	14.30±5.79 ^a
28	42.53±3.60 ^{abc}	38.01±3.65 ^a	12.63±2.33 ^{ab}
30	47.43±1.39 ^a	37.43±1.29 ^a	12.72±2.27 ^{ab}
32	46.47±1.62 ^{ab}	39.86±3.42 ^a	13.46±1.32 ^{ab}
34	43.79±1.38 ^{ab}	44.89±1.96 ^a	9.81±0.37 ^{ab}
38	44.95±1.48 ^{ab}	38.91±1.55 ^a	9.71±1.29 ^{ab}
40	37.75±0.14 ^c	47.06±1.07 ^a	10.32±0.75 ^{ab}

± Standard deviation

The value in columns with different superscript letter are significant different ($p<0.05$)

ลักษณะของผลและความแน่นเนื้อของผลแก้วมังกร

ผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว มีขนาดผลที่สม่ำเสมอมากกว่าพันธุ์เนื้อสีชมพู แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติต้านน้ำหนักผลในทั้งสองพันธุ์ เมื่อพิจารณาความแน่นเนื้อ พบว่าความแน่นเนื้อของผล ที่มีอายุ 26 วันหลังจากบานจะยังมีความแข็งมากที่สุด เมื่อผลแก้วมังกรมีอายุ 34 และ 38 วันหลังจากบานเป็นต้นไป เนื้อผลจะเริ่มนิ่มลงอย่างชัดเจนและมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในพันธุ์เนื้อสีขาว และเนื้อสีแดง ตามลำดับ (ตารางที่ 3 และ 4)

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
23

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะทางกายภาพของเนื้อผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว

จำนวนวัน หลังจากบาน (วัน)	น้ำหนักผล (กรัม)	เส้นผ่านศูนย์กลาง ผล (เซ็นติเมตร)	ความยาวของผล (เซ็นติเมตร)	ความแน่นเนื้อ (นิวตัน)
26	493.31±48.27 ^b	8.55±0.36 ^c	11.00±0.00 ^b	2.65±0.13 ^a
28	494.71±67.26 ^b	8.45±0.66 ^c	11.19±0.54 ^b	2.23±0.06 ^b
30	525.97±9.31 ^{ab}	8.70±0.19 ^c	11.73±0.30 ^b	2.17±0.12 ^b
32	510.13±39.59 ^{ab}	8.76±0.28 ^c	11.61±0.79 ^b	2.10±0.17 ^b
34	545.07±29.45 ^{ab}	9.01±0.21 ^c	11.06±0.45 ^b	2.08±0.08 ^{bc}
38	564.83±11.04 ^a	21.53±0.15 ^a	25.07±0.28 ^a	1.90±0.10 ^c
40	562.63±10.33 ^a	20.77±0.30 ^b	25.02±0.99 ^a	1.70±0.10 ^d

± Standard deviation

The value in columns with different superscript letter are significant different ($p<0.05$)

หมายเหตุ: *ใช้หัวดทรงกรวย

36 วันหลังจากบานไม่สามารถเก็บข้อมูลได้เนื่องจากเกิดปัญหากับแปลงแก้วมังกรชุดที่ติดป้าย
สัญลักษณ์ในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล

634.775

ก.๙๓๔๐

๑.๔

3 4 4 6 2 1

ตารางที่ 4 แสดงลักษณะทางกายภาพของเนื้อผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง

จำนวนวัน หลังจากบาน (วัน)	น้ำหนักผล (กรัม)	เส้นผ่าศูนย์กลาง ผล (เซ็นติเมตร)	ความยาวของผล (เซ็นติเมตร)	ความแน่นเนื้อ (นิวตัน)
26	304.69 ± 52.10^a	7.35 ± 0.70^b	7.93 ± 0.36^b	2.33 ± 0.06^a
28	311.24 ± 53.58^a	7.86 ± 0.58^b	8.33 ± 0.24^b	1.96 ± 0.12^b
30	307.08 ± 44.54^a	7.82 ± 0.49^b	8.61 ± 0.5^b	1.86 ± 0.06^b
32	228.25 ± 30.22^a	7.07 ± 0.29^b	7.87 ± 0.70^b	2.03 ± 0.19^b
34	380.00 ± 235.83^a	7.95 ± 2.07^b	8.88 ± 2.77^b	1.90 ± 0.09^b
38	289.30 ± 146.47^a	19.79 ± 1.01^a	21.36 ± 1.60^a	1.48 ± 0.26^c
40	429.89 ± 236.94^a	20.18 ± 1.83^a	21.61 ± 1.28^a	1.28 ± 0.23^c

± Standard deviation

The value in columns with different superscript letter are significant different ($p < 0.05$)

หมายเหตุ: *ใช้หัวดัททรงกรวย

36 วันหลังจากบานไม่สามารถเก็บข้อมูลได้เนื่องจากเกิดปัญหากับแปลงแก้วมังกรชุดที่ติดป้ายสัญลักษณ์ในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล

การเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบทางเคมีของผลแก้วมังกร

การเปลี่ยนแปลงของปริมาณของเยี๊ยที่ละลายน้ำได้ และปริมาณกรดทั้งหมดที่ไทรเทรตได้ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้ปัจจุบันของแก้วมังกร พบร้า เมื่อผลแก้วมังกรมีอายุ 26 วันหลังจากบาน ยังคงมีปริมาณของเยี๊ยที่ละลายน้ำได้น้อย คือ 12-13 เปอร์เซ็นต์ และยังคงมีปริมาณกรดที่ไทรเทรตได้ในปริมาณที่สูง คือ 0.49-1.07 เปอร์เซ็นต์ ทำให้แก้วมังกรยังคงมีรสชาดเปรี้ยว ไม่เหมาะสมสำหรับบริโภค เมื่อแก้วมังกรมีอายุตั้งแต่ 30-34 วันหลังจากบาน ปริมาณกรดทั้งหมดที่ไทรเทรตได้ อยู่ในช่วง 14-15 เปอร์เซ็นต์ และปริมาณกรดทั้งหมดที่ไทรเทรตได้ลดลง คือ 0.2 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นระยะที่แก้วมังกรมีรสชาดหวานอร่อย เหมาะสมสำหรับบริโภค (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ปริมาณของเยี๊ยที่ละลายน้ำได้ (Total soluble solid, TSS) และปริมาณกรดทั้งหมดที่ไทรเทรตได้ Total titratable acidity, TA)

จำนวนวัน หลังจากบาน (วัน)	พันธุ์เนื้อสีขาว		พันธุ์เนื้อสีแดง	
	TSS (%)	TA (%) / 100 กรัม ส่วนที่บริโภคได้	TSS (%)	TA (%) / 100 กรัม ส่วนที่บริโภคได้
26	13.07±0.15 ^e	1.07±0.11 ^a	12.87±0.06 ^e	0.49±0.00 ^a
28	13.53±0.06 ^d	0.85±0.05 ^b	14.63±0.12 ^c	0.26±0.03 ^b
30	15.17±0.06 ^a	0.80±0.10 ^b	15.13±0.23 ^b	0.24±0.01 ^{bc}
32	14.93±0.12 ^a	0.29±0.00 ^c	15.17±0.06 ^b	0.23±0.01 ^c
34	15.00±0.17 ^a	0.29±0.00 ^c	14.07±0.12 ^d	0.22±0.01 ^c
38	14.07±0.06 ^c	0.24±0.00 ^c	14.60±0.06 ^c	0.15±0.00 ^d
40	14.53±0.25 ^b	0.24±0.00 ^c	15.47±0.06 ^a	0.16±0.03 ^d

± Standard deviation

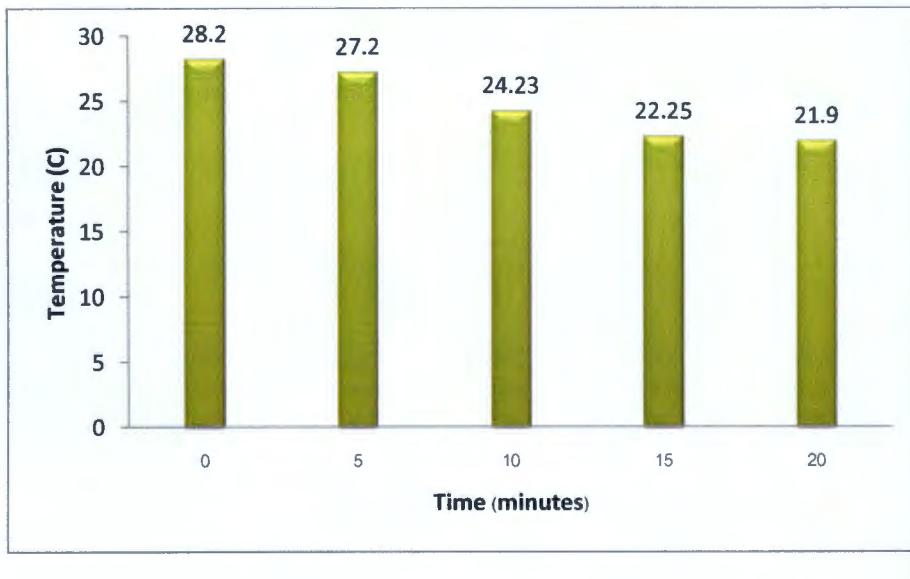
The value in columns with different superscript letter are significant different ($p<0.05$)

หมายเหตุ: 36 วันหลังจากบานไม่สามารถเก็บข้อมูลได้เนื่องจากเกิดปฏิกัดกับเปล่งแก้วมังกรชุดที่ติดป้ายสัญลักษณ์ในช่วงวันเวลาที่เก็บข้อมูล

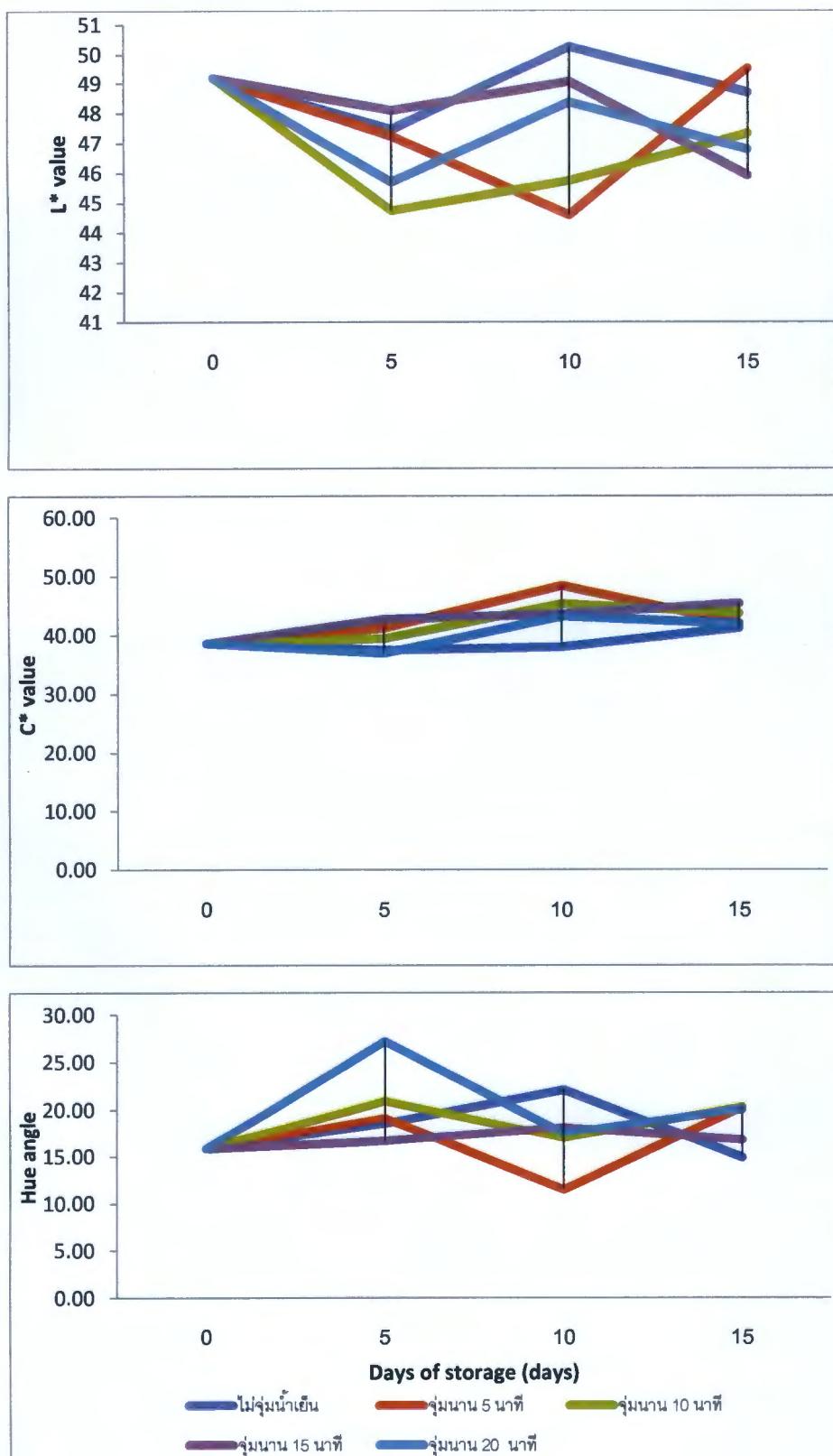
การทดลองที่ 2 ทดลองวิธีการต่าง ๆ ในลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว และวิธีการยืดอายุการเก็บรักษาแก้วมังกรที่คัดเลือกรายละเอียดเกี่ยวที่เหมาะสมแล้ว จากการทดลองที่ 1 มาทดลองหาวิธีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และยืดอายุการเก็บรักษา

Pre-cooling โดยจุ่มน้ำเย็น

เมื่อจุ่มแก้วมังกรในน้ำเย็นอุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส พบร่องรอยการลดอุณหภูมิของผลแก้วมังกรเป็นไปอย่างช้าๆ และเริ่มคงที่เมื่อเวลาผ่านไป 15 นาที (รูปที่ 15) เมื่อสังเกตุสีผิวเปลี่ยนแก้วมังกรพบว่า ยิ่งใช้เวลาจุ่มน้ำเย็นนานเท่าไหร่จะคล้ำเข้มตามระยะเวลาที่จุ่ม โดยแสดงจากค่า L* ของสีเปลือกที่ลดลง ซึ่งระยะเวลาจุ่มน้ำ 15 นาที ผิวจะเปลี่ยนแปลงช้าที่สุด (รูปที่ 16)

รูปที่ 15 แสดงแนวโน้มการลดลงของอุณหภูมิแกนกลางผลแก้วมังกร เมื่อแช่ในน้ำเย็น อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

รูปที่ 16 แสดงการเปลี่ยนสีของเปลือกผลแก้วมังกรที่จุ่มในน้ำเย็น

วิธีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และยึดอายุการเก็บรักษา

โดยล้างผลแก้วมังกรด้วยสารล้าง 2 ชนิด คือ 1% chlorox และ 1% Multi-5 จุ่มสารเคลือบผิว 2 ชนิด คือ 0.1% chitosan และ 0.1% carboxymethyl cellulose (CMC) และใช้บรรจุภัณฑ์ 3 แบบ คือ ถุงพลาสติกโพลิโพรไพลีนเจาะรู (Polypropylene; PP), ถุงพลาสติกโพลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นต่ำเจาะรู (Low density polyethylene; LDPE) และ ถาดฟอยหุ้มด้วยพลาสติกพีวีซี (Tray+PVC films) เก็บรักษาผลแก้วมังกรไว้ที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส

การสูญเสียน้ำหนัก

เนื่องจากผลแก้วมังกรใช้น้ำหนักเป็นเกณฑ์ในการจำหน่าย ดังนั้นการสูญเสียน้ำหนักจึงส่งผลให้สูญเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจไปด้วย ดังนั้นวิธีการลดการสูญเสียน้ำหนักจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการรักษาคุณภาพและมูลค่าหลังการเก็บเกี่ยวแก้วมังกร จากการทดลองพบว่าแก้วมังกรที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (28 ± 2 องศาเซลเซียส) จะสูญเสียน้ำหนักมากกว่าที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส แก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดงที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ที่ล้างผิวผลด้วย 1% chlorox เคลือบผิวด้วย 0.1% chitosan หรือบรรจุในถุงฟอยหุ้มด้วยพีวีซี ช่วยลดการสูญเสียน้ำหนักได้ดี แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม ส่วนการเคลือบผิวด้วย 0.1% CMC พบการสูญเสียน้ำหนักสูงที่สุด และยังทำให้เกิดการเน่าเสียอย่างรวดเร็ว (ตารางที่ 6) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส ผลแก้วมังกรมีอายุการเก็บรักษานานมากขึ้น และยังสามารถเก็บรักษาได้นานมากกว่า 7 วัน โดยไม่แสดงอาการเสื่อมสภาพ พบว่าชุดควบคุมมีการสูญเสียน้ำหนักมากที่สุด ส่วนการใช้สารล้างผิว การเคลือบผิว และการใช้บรรจุภัณฑ์ร่วมด้วย ช่วยในการลดการสูญเสียน้ำหนักได้มากกว่าชุดควบคุม คือมีการสูญเสียน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.5-3.0 เปอร์เซ็นต์เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกรรมวิธีต่างๆ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 6 การสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดงเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (28 ± 2 องศาเซลเซียส)

กรรมวิธี	อายุการเก็บรักษา (วัน)			
	0	2	4	6
ชุดควบคุม (ไม่จุ่มน้ำ)	0	2.61 ± 0.37^{bc}	4.14 ± 0.11^{bc}	8.68 ± 2.32^b
จุ่มน้ำเย็นนาน 15 นาที	0	3.01 ± 0.00^{bc}	4.47 ± 0.10^{bc}	8.96 ± 1.00^b
1% Chlorox	0	2.17 ± 0.35^{bc}	3.15 ± 0.48^c	5.74 ± 1.52^c
1% Muti-5	0	3.33 ± 0.00^b	6.01 ± 0.00^{bc}	14.01 ± 0.00^a
0.1% Chitosan	0	2.59 ± 0.00^{bc}	3.63 ± 0.00^{bc}	5.68 ± 0.00^c
0.1% CMC	0	4.92 ± 2.21^a	9.16 ± 4.16^a	เหลวเสีย
PP bags	0	2.75 ± 0.61^{bc}	4.32 ± 1.09^{bc}	10.21 ± 0.18^b
LDPE	0	1.95 ± 0.22^c	2.85 ± 0.24^c	4.79 ± 0.19^c
Tray+PVC films	0	1.72 ± 0.01^c	2.52 ± 0.07^c	4.36 ± 0.55^c

± Standard deviation

The value in columns with different superscript letter are significant different ($p<0.05$)

ตารางที่ 7 การสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดงเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส

กรรมวิธี	อายุการเก็บรักษา (วัน)			
	0	2	4	7
ชุดควบคุม (ไม่จุ่มน้ำ)	0	2.65 ± 1.24^a	3.92 ± 1.83^a	6.02 ± 2.68^a
จุ่มน้ำเย็นนาน 15 นาที	0	1.33 ± 0.07^{bc}	1.93 ± 0.07^b	3.09 ± 0.02^{bc}
1% Chlorox	0	1.39 ± 0.09^b	1.94 ± 0.09^b	3.25 ± 0.01^b
1% Muti-5	0	1.11 ± 0.30^{bcd}	1.61 ± 0.35^{bc}	2.68 ± 0.35^{bcd}
0.1% Chitosan	0	1.19 ± 0.27^{bcd}	1.60 ± 0.32^{bc}	2.75 ± 0.63^{bcd}
0.1% CMC	0	1.01 ± 0.02^{bcd}	1.39 ± 0.05^{bc}	2.31 ± 0.01^{bcd}
PP bags	0	0.73 ± 0.19^{bcd}	1.05 ± 0.26^{bc}	1.95 ± 0.48^{bcd}
LDPE	0	0.62 ± 0.07^{cd}	0.91 ± 0.11^{bc}	1.55 ± 0.21^{cd}
Tray+PVC films	0	0.53 ± 0.02^d	0.69 ± 0.14^c	1.34 ± 0.04^d

± Standard deviation

The value in columns with different superscript letter are significant different ($p<0.05$)

แก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องมีการสูญเสียน้ำหนักมากกว่าที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส อย่างชัดเจน การใช้ถุงพลาสติก PP และ LDPE ช่วยลดการสูญเสียน้ำหนักได้แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง ส่วนการใช้สารลังและการเคลือบผิวไม่มีผลในการช่วยลดการสูญเสียน้ำหนักของแก้วมังกร (ตารางที่ 8) เมื่อเก็บรักษาแก้วมังกรที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส พบว่า การใช้บรรจุภัณฑ์จะมีประสิทธิภาพในการลดการสูญเสียน้ำหนักได้ดีกว่าการเคลือบผิว และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างบรรจุภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด พบว่าการใช้ถุงโพลีเอทิลีนและหุ้มตัวยพลาสติกพีวีซี ช่วยลดการสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรได้ดีกว่า ถุงพลาสติก LDPE และ PP ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 8 การสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (28 ± 2 องศาเซลเซียส)

กรรมวิธี	อายุการเก็บรักษา (วัน)					
	0	2	4	6	8	10
ชุดควบคุม (ไม่จุ่มน้ำ)	0	1.51 ± 0.11^{bcd}	3.07 ± 0.23^{abc}	5.30 ± 0.40^a	7.91 ± 0.84^a	12.19 ± 1.91^a
จุ่มน้ำเย็นนาน 5 นาที	0	1.67 ± 0.06^{abc}	3.27 ± 0.23^{ab}	5.62 ± 0.57^a	8.26 ± 1.02^a	12.20 ± 1.80^a
1% Chlorox	0	1.68 ± 0.14^{ab}	3.35 ± 0.24^a	5.52 ± 0.28^a	7.95 ± 0.28^a	11.80 ± 0.23^a
1% Muti-5	0	1.85 ± 0.13^a	3.56 ± 0.06^a	5.63 ± 0.19^a	8.06 ± 0.49^a	11.56 ± 1.91^a
0.1% Chitosan	0	1.37 ± 0.05^{cd}	2.79 ± 0.20^{bc}	4.81 ± 0.37^{ab}	7.67 ± 0.62^a	12.14 ± 1.11^a
0.1% CMC	0	1.64 ± 0.35^{abc}	3.43 ± 0.75^a	5.59 ± 1.07^a	8.02 ± 1.43^a	11.62 ± 2.36^a
PP bags	0	1.00 ± 0.05^e	1.88 ± 0.10^d	3.20 ± 0.38^d	4.38 ± 0.61^c	6.14 ± 1.11^b
LDPE	0	1.01 ± 0.28^f	1.96 ± 0.29^d	3.62 ± 0.48^{cd}	5.24 ± 0.67^{bc}	7.55 ± 0.99^b
Tray+PVC films	0	1.28 ± 0.15^{de}	2.61 ± 0.27^c	4.34 ± 0.25^{bc}	5.88 ± 0.23^b	7.623 ± 0.27^b

± Standard deviation

The value in columns with different superscript letter are significant different ($p<0.05$)

ตารางที่ 9 การสูญเสียน้ำหนักของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส)

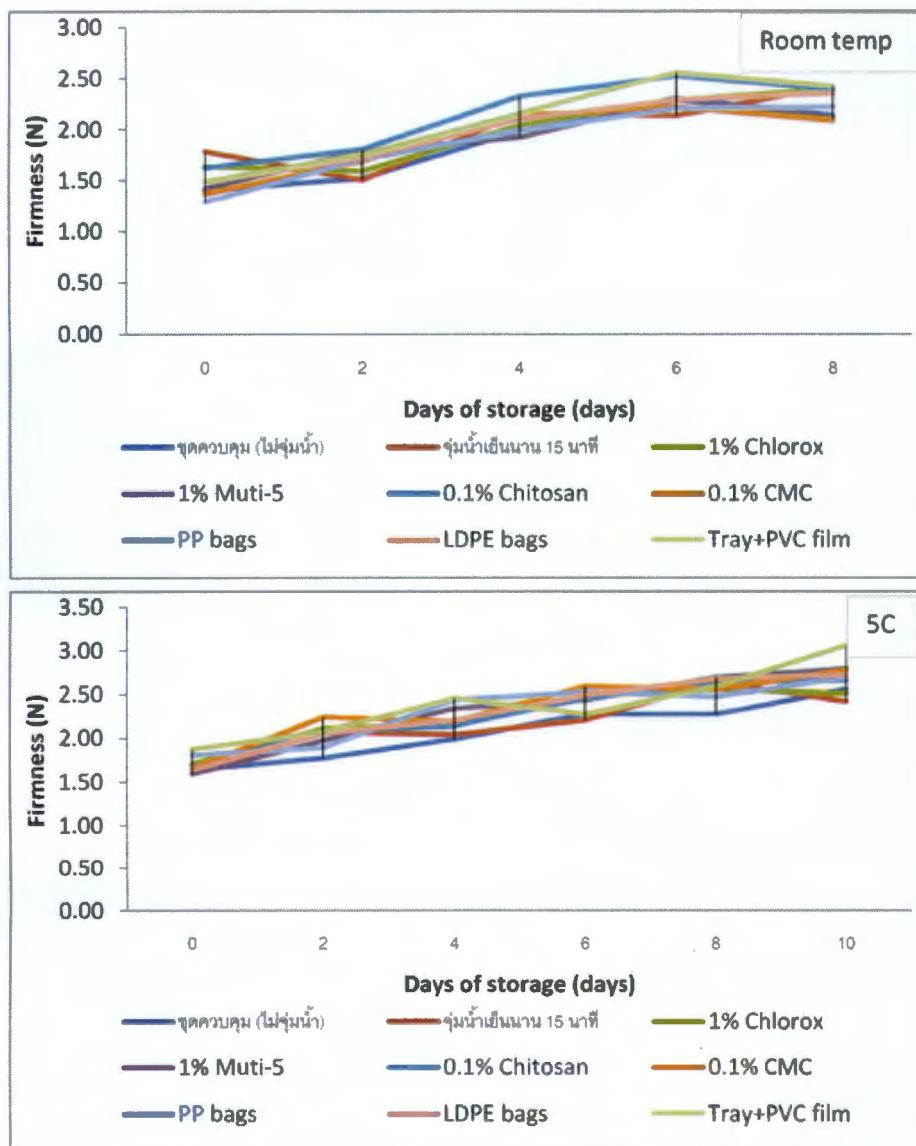
กรรมวิธี	อายุการเก็บรักษา (วัน)					
	0	2	4	6	8	10
ชุดควบคุม (ไม่จุ่มน้ำ)	0	$0.42\pm0.04^{\text{cd}}$	$0.88\pm0.05^{\text{cde}}$	$1.47\pm0.14^{\text{bcd}}$	$2.04\pm0.14^{\text{bcd}}$	$2.65\pm0.19^{\text{abc}}$
จุ่มน้ำเย็นนาน 5 นาที	0	$0.54\pm0.09^{\text{abc}}$	$1.16\pm0.15^{\text{abc}}$	$1.79\pm0.27^{\text{abc}}$	$2.42\pm0.34^{\text{ab}}$	$3.08\pm0.44^{\text{a}}$
1% Chlorox	0	$0.56\pm0.04^{\text{a}}$	$1.18\pm0.05^{\text{ab}}$	$1.84\pm0.06^{\text{ab}}$	$2.31\pm0.06^{\text{abc}}$	$2.84\pm0.05^{\text{ab}}$
1% Muti-5	0	$0.62\pm0.11^{\text{a}}$	$1.29\pm0.23^{\text{a}}$	$2.01\pm0.34^{\text{a}}$	$2.54\pm0.45^{\text{a}}$	$3.13\pm0.56^{\text{a}}$
0.1% Chitosan	0	$0.39\pm0.05^{\text{d}}$	$0.83\pm0.14^{\text{de}}$	$1.34\pm0.17^{\text{d}}$	$1.86\pm0.23^{\text{cd}}$	$2.40\pm0.26^{\text{bc}}$
0.1% CMC	0	$0.39\pm0.04^{\text{d}}$	$0.69\pm0.26^{\text{e}}$	$1.24\pm0.09^{\text{d}}$	$1.70\pm0.13^{\text{d}}$	$2.16\pm0.12^{\text{c}}$
PP bags	0	$0.55\pm0.09^{\text{ab}}$	$1.15\pm0.18^{\text{abc}}$	$1.77\pm0.27^{\text{abc}}$	$2.33\pm0.27^{\text{abc}}$	$2.98\pm0.31^{\text{ab}}$
LDPE	0	$0.42\pm0.12^{\text{bcd}}$	$0.99\pm0.19^{\text{bcd}}$	$1.43\pm0.36^{\text{cd}}$	$1.90\pm0.47^{\text{cd}}$	$2.43\pm0.58^{\text{bc}}$
Tray+PVC films	0	$0.13\pm0.02^{\text{e}}$	$0.31\pm0.02^{\text{f}}$	$0.46\pm0.02^{\text{e}}$	$0.64\pm0.02^{\text{e}}$	$0.84\pm0.02^{\text{d}}$

± Standard deviation

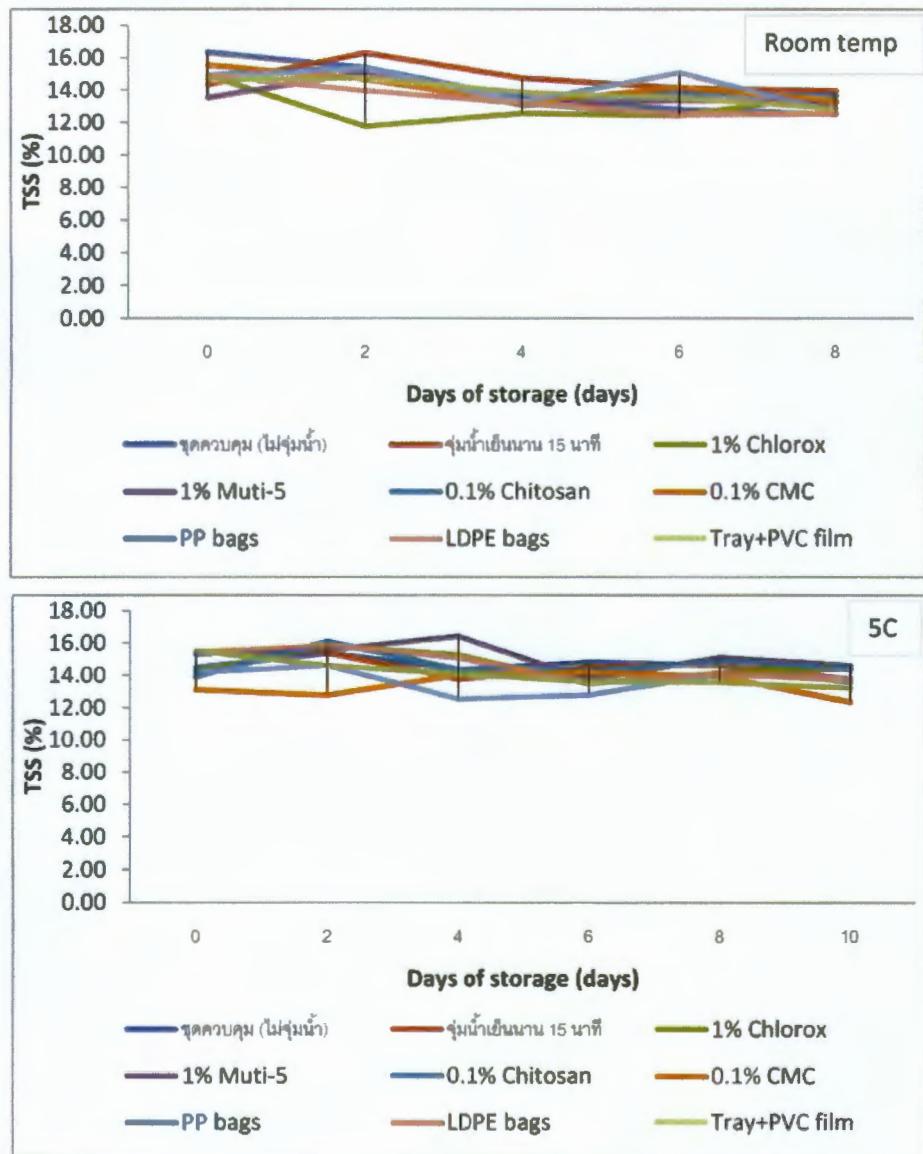
The value in columns with different superscript letter are significant different ($p<0.05$)

ความแน่นเนื้อและปริมาณของเย็งที่ละลายน้ำได้

ความแน่นเนื้อและปริมาณของเย็งที่ละลายน้ำได้ในเก้ามักรพันธุ์เนื้อสีขาว และเนื้อสีแดงเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยทั้งที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง และที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส โดยความแน่นเนื้อมีค่าผันแปรอยู่ระหว่าง 1.4-2.4 และ 1.6-2.6 เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและที่อุณหภูมิ 5 ± 1 องศา-เซลเซียส ตามลำดับ (รูปที่ 17) ส่วนปริมาณของเย็งที่ละลายน้ำได้มีค่าผันแปรอยู่ระหว่าง 12-15 เปอร์เซ็นต์ (รูปที่ 18)

รูปที่ 17 ความแน่นเนื้อของเก้ามักรพันธุ์เนื้อสีขาวที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (28 ± 2 องศาเซลเซียส)

รูปที่ 18 ปริมาณของแบ๊งที่ละลายน้ำได้ของแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาวที่เก็บรักษาที่

อุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส

หมายเหตุ ในรายงานวิจัยครั้งนี้ขอเสนอปริมาณของแบ๊งที่ละลายน้ำได้ และความแน่นเนื้อเฉพาะในแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีขาว เนื่องจากพันธุ์เนื้อแดงมีข้อจำกัดในการเก็บด้วยย่างไม่เพียงพอในการวิเคราะห์คุณภาพทางเคมี

บทที่ 4 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. ดัชนีการเก็บเกี่ยวของแก้วมังกรทึ้งสองพันธุ์อยู่ในช่วงเดียวกัน คือ 30-34 วันหลังจากบาน จะมีปริมาณของแข็งที่คล้ายน้ำได้อยู่ในช่วง 14-15 เบอร์เซ็นต์ มีรศชาดหวานอร่อย เนื้อมีสีขาว หวานฉ่ำ และมีเนื้อสัมผัสนิ่มหมายสำหรับผู้บริโภค
2. วิธีการเก็บเกี่ยวแก้วมังกร ใช้มือจับผลแล้วปลิดโคนผลด้านที่ติดกับลำต้นหมุนทวนเข็มนาฬิกา เนื่อเยื่อส่วนปลายจะหลุดออกโดยไม่มีรอยแยก หรือใช้กรรไกรตัดผลแก้วมังกรมีลักษณะพิเศษคือปลายปากกรรไกรจะมีลักษณะเล็กเรียวแหลม เพื่อสะดวกในการตัดแยกผลออกจากต้น ทำให้บานແผลบ่นรอยตัดเรียบร้อย ผลไม่ฉีกขาด
3. การทำให้เย็นก่อนเก็บรักษา (pre-cooling) แก้วมังกร โดยวิธีแช่ในน้ำเย็นอุณหภูมิ 5 ± 1 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที ช่วยให้ผลแก้วมังกรยังมีความสดได้นานขึ้น
4. การลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวในเบ็ดการสูญเสียน้ำหนัก ควรลดอุณหภูมิของผลแก้วมังกร ก่อนเก็บรักษาด้วยน้ำเย็น ล้างผลแก้วมังกรด้วย 1% chlorox เคลือบผิวด้วยไครโคลซาน หรือใช้บรรจุภัณฑ์แบบภาชนะโพเมทัมหุ้มด้วยพลาสติกพีวีซี หรือถุง LDPE

ปัญหาอุปสรรค

1. แก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดง มีการติดผลและขนาดผลไม่สม่ำเสมอ เกิดโรคมาก ทำให้มีจำนวนผลผลิตไม่เพียงพอในการทำวิจัย ส่งผลให้ได้ผลการวิจัยไม่ดีเท่าที่ควร
2. แปลงเกษตรกรที่ใช้ทำการทดลอง มีปัญหาในการจัดการทำให้ดอกแก้วมังกรที่ได้ติดป้ายสัญลักษณ์ 36 วันหลังจากบานไม่สามารถเก็บข้อมูลได้
3. แก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดงติดผลไม่สม่ำเสมอ และมีขนาดเล็ก ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลทางด้านเคมีได้

บรรณานุกรม

จริงแท้ ศิริพานิช. 2549. สรีวิทยา และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้. พิมพ์ครั้งที่ 3.

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 396 น.

ตนัย บุณยเกียรติ. 2540. สรีวิทยาหลังการเก็บเกี่ยวของพืชสวน. คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 225 น.

สุรพงษ์ โภสิยจินดา. 2545. แก้วมังกรพืชเศรษฐกิจผลไม้สุขภาพ. สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย.
กรรมวิชาการเกษตร. กรุงเทพฯ. 208 น.

อุ่รวรรณ แสงหัวช้าง และเรวดี ชัยราช. 2551. การแก่ และคุณภาพผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อขาวและ
พันธุ์เนื้อแดงในสภาพการปลูกจังหวัดอุบลราชธานี. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร (พิเศษ) 39
(3): 19-22.

Chuachoochat, P. and C. Babpraserth. 2005. A study on fruit growth and development of
dragon fruit (*Hylocereus polyrhizus*). Proceedings of 43rd Kasetsart University Annual
Conference, Thailand, 1-4 February, 2005.

Kader, A. A. 2002. Postharvest Technology of Horticultural Crops. 3rd edition. Publication 3311.
University of California Division of Agriculture and Natural Resources, USA. 535 p.

McGuire, R.G. 1992. Reporting of objective color measurement. *HortScience*. 27
(12): 1254-1255.

Mizrahi, Y., A. Nerd and P. S. Nobel. 1997. Cacti Crops. *Horticultural Reviews*. 18: 291-320.